

det er ikke Meningen; altsaa selv med det Tillæg bliver Bestemmelsen dog ikke fuldstændig; men det vilde paa den anden Side være ganske ubilligt, at, naar en Udlandning i Løbet af 5 Aar nogle Gange reiste hjem paa længere Tid, saa skulde man af den Grund nægte ham Borgerskab. Jeg skal saaledes meget tilraade, at dette Mindretals Forslag ikke antages.

Hvad angaaer de Næringsveie, hvis Udvælgelse afstedkommer ubehagelig Lugt, skadelige Uddunstninger m. v., da maa jeg gjøre opmærksom paa, at der er indkommen en Trykfeil i Motiverne, idet der staaer: „uanset det flyttes“, det skal være „uanset det ikke flyttes“. Henviisningen til Bestemmelserne med Hensyn til Borgervæbning, Politicorps, Brandcorps og deslige, har Udvalget ikke lagt Vægt paa, men i det Dieblif, det er bestemt i afskillige af disse Reglementer, at den Vedkommende skal have fyldstgjort det eller det, for at blive Borger, saa forekommer det mig, at, naar man ikke udsletter disse Bestemmelser i Reglementerne, er det ganske i sin Orden, at der henvises til dem i den Paragraph, som fastsætter Betingelserne for Meddelelse af Borgerkab eller Næringsbeviis.

L. C. Larsen: Det forekommer mig ikke, at den ærede Minister har anført nogen tilstræffelig Grund, hvorfor det skulde forbydes en Fallent at erhverve Borgerkab; det, at han er uvederhæftig, er vistnok et Factum, som her ligger klart for Dagen, men det er Noget, som kan hændes med saamange Andre af dem, der erhverve Borgerkab. Der skeer jo ingen Undersøgelse og bør ingen saadan skee om, hvorvidt den Paagældende er i Besiddelse af de fornødne Midler til at drive en Næringsvei eller ikke; der er jo desuden ogsaa Næringsveie, som saa at sige slet ikke udtræve no-

gen Driftscapital. Jeg er aldeles overbevist om, at hvis der for en Fallent skal være Udgang til ved Bevilling at erhverve Borgerkab, vil den ærede Minister maaskee ikke i et eneste Tilfælde nægte saadant, og i det Hele taget burde man, for at nægte det, kunne paavise, hvormed en saadan Mand skulde ernære sin Familie. Der bliver jo nu næsten ingen Næringsvei tilbage, udenat den henhører under borgerlig Virksomhed, de ere allesammen lukkede for ham, og bliver han vederhæftigere, naar hans Bo har staaet en 2 a 3 Aar under Behandling? Det forandrer jo slet ikke Noget i hans Vederhæftighed; Creditorerne faae, hvad der er tilstede i det Dieblif, han opgiver Boet, og derefter skeer der slet ingen Undersøgelse, om han er bleven vederhæftigere i de 2 a 3 Aar, der ere gaaede hen, eller ikke. Den Paagældende kan være ligesaa uvederhæftig, som han var i det Dieblif, da han opgav sit Bo, ja, han kan end ogsaa have gjort større Gjæld. Det forekommer mig derfor ikke, at der er nogen Grund til at nægte ham netop i den Tid, der gaaer hen, saalænge hans Bo er under Behandling, at faae et Borgerkab. Et saadant Tilfælde vil kun sjældent forekomme, sagde den ærede Ordfører; ja, men er det saa sjældent, saa bør man heller ikke have nogen Betænkethed ved at indrømme Borgerkab under saadanne Omstændigheder. Den ærede Ordfører sagde endvidere, at han ansaae det for en Selsfølge, at en saadan Mand maatte kunne bytte sit Borgerkab om og kunne gaae over til en anden Næringsvei; det glæder mig at høre denne Indrømmelse, men jeg veed da ikke, hvorfor man saa vil nægte en anden Mand, som intet Borgerkab har havt iforveien, at faae et saadant; det forekommer mig, at Begge ganske ere i det samme Tilfælde.